

Sygn. akt VIII Gz 28/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Wołoszyk

Sędzia SO Barbara Jamiołkowska

Sędzia SO Elżbieta Kala

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w J.

przeciwko (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w U.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 15 września 2014 r., sygn. akt XV GNc 2685/14

postanawia :

uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 20 maja 2014 r. oraz odrzucił sprzeciw pozwanego od owego nakazu. Jak ustalił Sąd Rejonowy nakaz zapłaty został zwrócony przez operatora pocztowego z adnotacją „brak budynku” i pozostawiony następnie w aktach ze skutkiem doręczenia w dniu 29 maja 2014 r. Według odpisu z KRS z dnia 5 czerwca 2014 r. siedziba pozwanego znajdowała się pod adresem na który skierowano odpis orzeczenia, to jest w miejscowości U. , ul. (...). W dniu 13 sierpnia 2014 r. pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty oraz wniosek o przywrócenie terminu do jego wniesienia argumentując , że powód podał niewłaściwy adres pozwanego, aktualny zaś adres znajduje się w miejscowości B.. W związku z tym pełnomocnik złożył również odpis z KRS , wskazujący na adres pozwanego w miejscowości B. (stan z dnia 12 sierpnia 2014 r.).

Sąd Rejonowy stwierdził w szczególności , iż w myśl art. 139 § 3 k.p.c. „pisma dla osób prawnych - w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających z uwagi na nieujawnienie w rejestrze albo w ewidencji zmiany adresu - pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowe miejsce zamieszkania i adres są sądowi znane.” W związku z treścią odpisu z KRS z 5 czerwca 2014 r. nie ma wątpliwości, iż odpis wydanego orzeczenia podlegał doręczenia na wskazany tam adres , skoro zaś pozwany nie uprawdopodobnił, że przed 29 maja 2014 r. choćby zawiadomił sąd rejestrowy o zmianie adresu , trafnie referendarz sądowy zarządził pozostawienie w aktach sprawy odpisu nakazu zapłaty ze skutkiem doręczenia. W konsekwencji zmiana adresu ujawniona po tej dacie nie prowadziła do wniosku o nieprawidłowym doręczeniu orzeczenia pozwanemu, który jako przedsiębiorca zobowiązany jest do zawiadomienia sądu rejestrowego o zmianie adresu , zgodnie z art. 139 §

4 k.p.c. pouczony został o skutkach omawianego zaniedbania. W tej sytuacji nie sposób było przyjąć, że pozwany uprawdopodobnił, iż nie wniósł sprzeciwu bez swojej winy. W konsekwencji, na podstawie art. 504 § 1 k.p.c. należało także odrzucić sprzeciw od nakazu zapłaty oddany w urzędzie pocztowym w dniu 13 sierpnia 2014 r., a więc po upływie przepisanej terminu do wniesienia tego środka.

Powyższe postanowienie zaskarżył pozwany wnosząc m. in. o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu przez pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 20 maja 2014 r. W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż nakaz zapłaty w niniejszej sprawie nie został powodowi doręczony. W związku tym złożona została do spółki (...) reklamacja przesyłki. W odpowiedzi na złożoną reklamację (...) S. A. uznała jej zasadność. Pozwany wskazał też, iż poprzednia siedziba pozwanego, na którą został wysłany nakaz zapłaty mieściła się w budynku znajdującym się w U. przy ul. (...), a zatem adnotacja wskazana przez doręczyciela („brak budynku”) jest całkowicie nieprawdziwa. Pod tym adresem znajdują się zabudowania, w których mieściła się poprzednia siedziba spółki, i na który to adres zawsze były doręczane przesyłki. Powód podał niewłaściwy adres pozwanego, tj. ul. (...) w U., pod którym to adresem pozwany nie prowadzi już żadnej działalności. Aktualny adres siedziby pozwanego to ul. (...), (...)-(...) B. i to na ten właśnie adres winien zostać skierowany nakaz zapłaty wydany w niniejszej sprawie. Pozwany posiadał w przeszłości siedzibę pod adresem wskazanym przez powoda, tj. ul. (...) w U. i z tej przyczyny regularnie odbiera awiza dotyczące pozostawionej tam korespondencji. Żadne awizo nie zostało natomiast wystawione w związku z rzekomym doręczeniem pozwanemu nakazu zapłaty wydanego w niniejszym postępowaniu, twierdzenia natomiast, że pod poprzednim adresem siedziby pozwanej spółki „braku budynku”, uznać należy za całkowicie absurdalne i pozbawione podstaw.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie okazało się zasadne.

Sąd Rejonowy słusznie stwierdził, iż w myśl art. 139 § 3 k.p.c., pisma m. in. dla osób prawnych - w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających z uwagi na nieujawnienie w rejestrze albo w ewidencji zmiany adresu - pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba że nowe miejsce zamieszkania i adres są sądowi znane. Jednakże nieprawidłowo zastosował ów przepis. Przesłanką zastosowania art. 139 § 3 kpc jest bowiem niemożność doręczenia przesyłki z uwagi na nieujawnienie w rejestrze albo w ewidencji zmiany adresu. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż według odpisu z KRS z dnia 5 czerwca 2014 r. siedziba pozwanego istotnie znajdowała się pod adresem, na który skierowano nakaz zapłaty. Jednakże w istocie nie podjęto nawet próby doręczenia owej przesyłki, ograniczając się do błędnego stwierdzenia o braku budynku, mimo że mieściła się w nim wcześniej siedziba pozwanego. Aby zaś można było mówić o niemożności doręczenia przesyłki, powinna być podjęta chociażby próba jej doręczenia. Sam zaś operator pocztowy uznał zasadność reklamacji pozwanego, przyznając że przesyłka niesłusznie została skierowana na zwrot do nadawcy. Przesyłka nie była np. awizowana ani też nie zwrócono jej z adnotacją o zmianie adresu czy wyprowadzeniu się odbiorcy. W takiej sytuacji art. 139 § 3 kpc nie może mieć zastosowania, chociaż pozwany w dacie doręczenia istotnie nie ujawnił zmiany adresu. Nieprawidłowo zatem pozostawiono w aktach sprawy nakaz zapłaty ze skutkiem doręczenia. Wobec powyższego, wskutek nieprawidłowego doręczenia, nie rozpoczął się w ogóle bieg terminu dla pozwanego do wniesienia sprzeciwu (art. 504 § 1 kpc) i nie było podstaw do jego odrzucenia.

Zaskarżone postanowienie podlegało zatem uchyleniu w myśl art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § kpc.